

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

249. An Sacerdos inueniens fragmentum Hostiae ex Sacrificio alterius
Sacerdotis, teneatur reponere illud in Sacratio, vel possit illud assumere?
Et wuid si Sacerdos, finita iam Missa, & reuersus ad ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

tionem Ecclesie sumere non teneatur; & sic nihil nisi ablationem, quae fit ad perfectam consummationem eiusdem sacrificij ad quam perfectam consummationem cum pertinet ad praedictam sumptionem reliquiarum, nulla est ratio, cur liceat eas sumere priusquam Sacerdos recedat ab Altari, & non liceat statim postquam recessit, cum non obstante recessu adhuc non sit perfectè consummatum sacrificium ob praedictas inadvertenter relictas reliquias. Et praeterea magis teneretur Sacramentum, si statim sumantur etiam post recessum ab Altari, quàm si relinquantur in patena, aut in Calice, & maximè sine lumine; & facile possunt interim decurrere & petire. Huc vsque Magalius.

3. Sed si quæras hinc obiter, cuius quantitatis esse oporteat huiusmodi reliquias, vt licite post ablationem sumi possint. Respondet Sotus in 4. dist. 12. quæst. 5. art. 8. ad 8. sic asserens. Si magnam hostiæ portionem in linteo post lotionem Sacerdos inuenit, consilium esse, illum in pyxide referuare in crastinum, & in hanc sententiam inclinat Henríquez lib. 8. cap. 50. n. 2. & in glossa litera G. Sed ego puto nullam inter magnas & paruas particulas differentiam assignandam esse: nam eadem omnino ratio omnium, cum pertineat ad eandem actionem sacrificandi per modum vnius, & integra dictione sumuntur: quare non est quantitas attendenda. Ita Suarez tom. 3. dist. 68. sect. 6. cap. 2. Reginaldus in praxi tom. 2. lib. 29. cap. 6. num. 123. Fagundez part. 3. lib. 3. cap. 5. num. 24. & aliis.

RESOL. CCXLVIII.

An liceat Sacerdoti post ablationem sumptam consumere particularum fragmenta si in alia Missa fuerint ab alio Sacerdote præconsecrata?

Ex quo inferitur, quod si pars aliqua Eucharistia quæ in Pyxide seruatur, inter communicandum populum in linteo, vel corporale Altaris ceciderit, etiam si sit minima quantitas, non potest à Sacerdote sumi post ablationem, sed in Sacrario reponi debet, & conseruari? Et an laici infirmis post assumptam hostiolam simul cum ablatione, vel paulo post liceat Reliquias Sacramenti tradere inuentas in Calice, vel Pixide? Et aduertitur, quod ceteris laicis post finitam communionem danda non sunt prædicta Reliquia, etiam si ablationem non sumpserint, nisi simul dentur cum priori formula? Ex part. 6. tr. 6. & Misc. 1. Ref. 23.

§. 1. Dicitur est supra posse Sacerdotem consumere reliquias particularium à se consecrarum inuentas post ablationem: sed difficultas est, si fuerint præconsecrata ab alio in alio Sacrificio: & nouissimè sententiam affirmatiuam docet Philibertus Marchinus de sacram. Ordinis tr. 3. p. 3. c. 3. n. 19. vbi sic asserit. Ampliatur, vt non minus liceat Sacerdoti post sumptam ablationem consumere præconsecratas reliquias ab alio, quàm à se ipso, si in Patena vel Calice reperiantur. Primum quia diuersitas Ministerij non videtur ad rem facere, cum sit circumstantia accidentalis. Secundò sic audiui prædicari in multis Religionibus eximiam doctrinam & sanctitatis. Tertio difficile est rectè scire, an illæ reliquiae inuentæ post ablationem sint ex præconsecratis ab alio, vel à se ipso: cum sæpius in patena vel calice reperiantur etiam particulae præconsecratae ab alio. Quarto in die Parasceues post sumptionem ablationis Sacerdos consumit reliquias præconsecratas die præcedenti, si quæ in patena, vel in calice remaneant: ergo idem licebit omni tempore. Ita Marchinus.

2. Sed contrariam sententiam tenent communiter Doctores, vt Valquez in 3. part. tom. 3. dist. 211. cap. 5. num. 55. Suarez tom. 3. in 3. part. dist. 68. sect. 6. casu 2. Reginaldus in praxi tom. 2. lib. 29. cap. 6. num. 123. Fagundez part. 3. lib. 3. cap. 5. num. 29. Perseus de offic. Sacerd. lib. 1. dub. 12. n. 118. Bonacina de Sacrament. dist. 4. q. 6. punct. 2. n. 15. Megalius in promptuario, tom. 2. verb. Eucharistia Sacramentum suscipiens, n. 23. Coninch de Sacram. q. 80. art. 8. n. 67. & alij Filliucius tom. 1. tract. 4. c. 8. n. 239. Sotus in 4. dist. 12. q. 1. ar. 8. Victoria in summa n. 83. cum aliis. Et ratio est, quia absumptio harum reliquiarum in alia Missa præconsecratarum non est completio coniuuij: celebrante parati.

3. Dicendum est igitur reliquias Eucharistiae non in illo sacrificio, sed in alio præcedente consecratas, vel in sacrario repositas ad communicandum populum regulariter loquendo consumendas esse ante ablationem, nec posse post ablationem consumi, quia non pertinent ad idem sacrificium, ac proinde nec ad eandem actionem sacrificandi, & idèd non possunt per modum vnius cum Sacramento tunc consecrato post ablationem à Sacerdote sumi. Quare inferitur, quod si pars aliqua Eucharistiae, quæ in pyxide seruatur inter communicandum populum, in linteo vel corporale altaris ceciderit, etiam si sit minimæ quantitatis, non potest à Sacerdote post ablationem sumi, sed in sacrario reponi debet ac seruari.

4. Non desinam hic adnotare citatum Marchinū etiam in Ordine ad Laicos suam sententiam extēdere: sic enim asserit, vbi supra n. 16. Ampliatur in laicis infirmis, quibus post sumptam hostiolam simul cum ablatione, vel paulo post licebit reliquias Sacramenti tradere inuentas in calice, vel in pyxide; sicut moris est in Religione Sanctæ Mariæ Fulienfis Ordinis Cisterciensis, & passim vidi in praxi apud multos in multis ciuitatibus, & oppidis. Et ratio esse potest, quia sumptio illa reliquiarum ob minimam temporis moram censetur vna & eadem actio moralis cum manducatione hostiolæ, quam ieiunus accepit, vt diximus de Sacerdote; & idèd erit licita. Ita ille.

5. Sed contrarium docet Fagundez part. 3. lib. 3. cap. 5. n. 3. vbi sic ait: Rogabis an possint huiusmodi reliquiae inuentæ dari alicui ex his, qui communionem Eucharistiae acceperunt, præsertim post sumptam aquam. Respondet huiusmodi reliquias dari per se loquendo non posse laicis post sumptam ablationem, quia hoc non pertinet ad eorum ministerium, censetur enim eorum actio perfectè consummata in ipsa prima sumptione ipsius Sacramenti; quare nec illis etiam danda sunt post finitam communionem, etiam si ablationem non sumpserint, nisi simul dentur cum priori formula, quia tunc censetur vna moralis communio: post hanc verò primam communionem non possunt laici iterum communicare per se loquendo, illa autem sumptio reliquiarum est vera communio, si per se ac separatim fiat. Ergo, &c. Hæc Fagundez. Cui adde etiam periculum. Valquez, Reginaldus, Suarez Bonaciam locis citatis: vide etiam Caietanum tom. 2. opus. ar. 3. de celebr. Missar. q. 1. ad 3. Tabienam verb. Missa q. 42. n. 43. in fine. Armilla eod. verb. n. 26. in fin. Et Henríquez lib. 8. c. 50. n. 2. in gloss. litera H. & P. Vnde ex his, vt verum fatear, non possum his duabus Marchini opinionibus adherere, quæ tamen an sint probabiles, remitto aliorum iudicio.

RESOL. CCXLIX.

An Sacerdos inueniens fragmentum Hostiæ ex Sacrificio

Sup. continet in hoc & seq. 5. infra in tr. 2. Ref. 101. §. 1. & 2.